



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De Humilitate. Cap. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

dolent, non esset charitas Dei Patris in eis. ^{L. 10. 2. 10}
 Cum ergo aufert eis mundana inimicus, quæ
 eis sunt odiosa & onerosa, cumulantur eis do-
 na spiritualia, & merita cælestia. Vnde David:
 Iudicia Domini vera iustificata in semetipsa: ^{Psal. 12. 12}
 desiderabilia super aurum & lapidem precio-
 sum multum, & dulciora super mel & fauam.
 Et qui occasionem dat homini tanti lucri, me-
 ritò est ei diligendus. Matth. Diligite ini-
 micos vestros, benefacite his qui vos oderunt. ^{Mat. 5. 24}
 Orate pro persecuentibus & calumniantibus
 vos, & erit merces vestra multa, & eritis filij
 altissimi, &c.

De Humilitate.

CAP. XXIIX.

Nunc dicendum de humilitate: vbi sci-
 endum, quòd vera beatitudo consistit in
 cognitione summæ veritatis, & dilectione
 summæ bonitatis, & in fruitione æternæ iu-
 cunditatis. Omnes autem virtutes ordinans
 nos ad ista tria: & ideo quanto quisque magis
 fuerit ordinatus in virtutibus, tanto magis ca-
 pax erit supernæ beatitudinis. Sicut ergo cha-
 ritas ordinat nos ad bonitatem, ita humilitas
 habet nos ordinare ad veritatem. Humilitas
 est ex intuitu propriæ conditionis vel fragili-
 tatis, voluntaria mentis inclinatio. Bernardus: ^{Humilitas}
 Humilitas est virtus, qua homo verissima co- ^{quid.}
 gnitione sui sibi metipso vilescit. Duo sunt ^{Tract. de re-}
 quæ admonent nos vt humiles simus, videli- ^{gradib. Hu-}
 cet: quod sumus, & quod nõ sumus. Quod su- ^{mitatis &}
 mus, non habemus à nobis, nec ex meritis no- ^{superbia.}
 stris: & ideo non oportet nos inde extolli, quia ^{Humilita-}
 alienæ potestatis est & bonitatis quicquid bo- ^{tis duæ}
 ni sumus & habemus: & inde solus ille extol- ^{causæ in}
 lendus est, cuius gratia sumus id quod sumus. ^{nobis.}

Humilitas
sanctorum

Hæc est humilitas sanctorum & magnorum, qui quanto maiores se vident, tâto magis humiliant se in omnibus quæ habent, totum redentes illi à quo totum habent: quia furti reus est, qui sibi aliquid retinet de his, quæ sibi comodata sunt invito Domino, cum ipse dicat, *1sa. 42. 8* Gloriam meam alteri non dabo. Profectum nobis libenter communicat in donis suis, sed gloriam sibi seruat. Quod autem non sumus, similiter monet nos humiliari: quia vana & inanis gloria est, extolli de eo quod non est, velut si lutum gloriatur se esse aurum, & nanus iactet se esse gigantem, & mendicus credat se esse regem, & Aethiops niue candidiorem. *Apoc. 3. 17* Apoc. Dicis quia dives sum, & nullus egeo: & nescis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Hæc humilitas est pauperum & imperfectorum, qui considerata sua inopia & imperfectione, in cõparatione sublimitatis aliorum resiliunt in se, & ex iudicio veritatis sibi metipsis vilescunt. Sic Dominus nos cæcos natos, per nostri ignorantiam, illuminat, lutum vnde facti sumus liniendo super oculos nostros: vt primò incipiamus nos ipsos agnoscere, deinde ipsum illuminatorem nostrum credendo proni adorare. Ex luto visum recipit, qui ex conditionis propriæ fragilitate seipsum humiliatus agnoscit.

De humilitate ad nos ipsos.

CAP. XXX.

TRIPlicem verò humilitatem habere debemus. Humiles enim esse debemus in nobis, humiles ad proximum, & humiles ad Deum. In nobis debemus esse humiles, nosmetipsos ex consideratione propriæ vitæ despiciendo: vt omnia quæ in nobis despiciabilia